

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. kovo 17 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Cheminių medžiagų registracija, įvertinimas ir autorizacija — Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 (REACH reglamentas) — Suderinimo apimtis — Cheminių medžiagų registracija Europos cheminių medžiagų agentūroje prieš patiekiant rinkai — 5 straipsnis — Nacionalinis cheminių produktų registras — Pareiga pranešti registravimo tikslais — Atitiktis REACH reglamentui — SESV 34 ir 36 straipsniai — Kiekybinis importo apribojimas“

Byloje C-472/14

dėl *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas, Švedija) 2014 m. spalio 8 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2014 m. spalio 20 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Canadian Oil Company Sweden AB,

Anders Rantén

prieš

Riksåklagaren

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kuriį sudaro antrosios kolegijos pirmininko pareigas einanti pirmosios kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadžiev, C. Lycourgos ir J.-C. Bonichot (pranešėjas),

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. rugsėjo 10 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Canadian Oil Company Sweden AB*, atstovaujamos *advokater* B. Hansson ir M. Lönnqvist,
- A. Rantén, atstovaujamo *advokater* M. Wårnsby ir M. Edqvist,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson ir L. Swedenborg,
- Danijos vyriausybės, atstovaujamos C. Thorning ir N. Lyshøj,

* Proceso kalba: švedų.

- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos H. Leppo,
- Norvegijos vyriausybės, atstovaujamos I. Thue ir I. S. Jansen,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Kukovec ir E. Manhaeve, padedamų *advokat* M. Johansson, susipažinęs su 2015 m. gruodžio 10 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada, priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 136, 2007, p. 3; redakcija po pakeitimų, padarytų 2009 m. birželio 22 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 552/2009, OL L 164, p. 7; toliau – REACH reglamentas), ir SESV 34 ir 36 straipsnių išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant A. Rantén ir *Canadian Oil Company Sweden AB* (toliau – *Canadian Oil*) ginčą su *Riksåklagaren* (Generalinė prokuratūra) dėl A. Rantén ir *Canadian Oil* skirtų sankcijų už tai, kad jie importavo į Švediją 320 tonų cheminių produktų nepranešę Cheminių medžiagų inspekcijai (*Kemikalieinspektionen*), kad minėti produktai būtų įregistruoti nacionaliniame cheminių produktų registre.

Teisinis pagrindas

Sajungos teisė

- 3 REACH reglamento 19 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„<...> gamintojai ir importuotojai pagal registracijos nuostatas turėtų surinkti duomenis apie jų gaminamas ar importuojamas chemines medžiagas, naudotis šiais duomenimis vertindami su tokiais cheminėmis medžiagomis susijusią riziką ir parengti bei rekomenduoti tinkamas rizikos valdymo priemonės. Siekiant užtikrinti, kad jie iš tikrųjų laikytųsi šių išipareigojimų, taip pat ir skaidrumo sumetimais, registruojant chemines medžiagas turėtų būti reikalaujama, kad jie [Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA)] pateiktų dokumentaciją su visa minėta informacija. Registruotas chemines medžiagas turėtų būti leidžiama platinti vidaus rinkoje.“

- 4 REACH reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šio reglamento tikslas – užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, įskaitant cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, tuo pačiu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas.“

- 5 Šio reglamento II antraštinė dalis skirta cheminių medžiagų registravimui. Šios antraštinės dalies 1 skyrius pavadintas „Bendroji prievolė registruoti ir informacijai keliami reikalavimai“.

6 Šiame skyriuje esančiame 5 straipsnyje „Nėra duomenų, nėra rinkos“ įtvirtintos šios nuostatos:

„Laikantis 6, 7, 21 ir 23 straipsnių, chemines medžiagas – atskiras ir esančias mišinių ar gaminių sudėtyje – draudžiama [Europos Sąjungoje] gaminti ar tiekti rinkai, jei jos nėra įregistruotos pagal atitinkamas šios antraštinės dalies nuostatas, kai to reikalaujama.“

7 Tame pačiame 1 skyriuje esančio 6 straipsnio „Bendroji prievolė registruoti chemines medžiagas – atskiras ar esančias mišinių sudėtyje“ 1 dalyje numatyta:

„Gamintojas arba importuotojas, per metus pagaminantis arba importuojantis ne mažiau kaip vieną toną cheminės medžiagos – atskiros arba esančios vieno ar kelių mišinių sudėtyje, pateikia [ECHA] registracijos dokumentaciją, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip.“

8 Pagal nurodyto reglamento 125 straipsnį valstybės narės įgyvendina valstybės kontrolės priemonių sistemą ir, atsižvelgdamos į aplinkybes, imasi kitų veiksmų.

9 To paties reglamento 128 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Atsižvelgiant į 2 dalį, valstybės narės negali uždrausti, apriboti ar kliudyti gaminti, importuoti, tiekti rinkai arba naudoti cheminę medžiagą – atskirą ar esančią mišinio ar gaminio sudėtyje, kuriai taikomas šis reglamentas, jei ji atitinka šio reglamento reikalavimus ir tam tikrais atvejais Bendrijos teisės aktus, priimtus šiam reglamentui įgyvendinti.

2. Nė viena šio reglamento nuostata nekliudo valstybėms narėms taikyti esamas ar nustatyti nacionalines taisykles, skirtas apsaugoti darbuotojus, žmonių sveikatą ir aplinką, taikomas tais atvejais, kai šiuo reglamentu nėra suderinti cheminės medžiagos gamybos, tiekimo rinkai ar naudojimo reikalavimai.“

Švedijos teisė

Aplinkosaugos kodeksas

10 Aplinkosaugos kodekso (*miljöbalken*) 29 skyriaus 5 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad asmuo, Švedijoje verslo tikslais gaminantis arba į ją importuojantis cheminius produktus, kuris tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia vyriausybės nutarimą, priimtą pagal šio kodekso 14 skyriaus 12 straipsnį dėl pareigos pateikti pranešimą produktų registrai, laikomas kaltu dėl kliudymo atlikti aplinkosaugos patikrinimus

11 Aplinkosaugos kodekso 14 skyriaus 12 straipsnyje nustatyta:

„Cheminiai produktai, kurie verslo tikslais gaminami Švedijoje arba į ją importuojami, turi būti registruojami produktų registre laikantis vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytų taisyklių. Registrą tvarko vyriausybės įgaliota institucija.“

Nutarimas (2008:245) dėl cheminių produktų ir biotechninių organizmų

12 Nutarimo (2008:245) dėl cheminių produktų ir biotechninių organizmų (*förordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer*) 3 straipsnyje nustatyta, kad apie visus cheminius produktus ir biotechninius organizmus, verslo tikslais gaminamus Švedijoje ar importuojamus į ją, turi būti pranešta Cheminių medžiagų inspekcijai, kad jie būtų įregistruoti jos tvarkomame produktų registre, jeigu produktas ar organizmas priskirtinas prie bet kurios rūšies produktų, išvardytų šio nutarimo priede.

- 13 Pagal šio nutarimo 4 straipsnį pranešti turi asmuo, kuris verslo tikslais Švedijoje gamina ar į ją importuoja cheminį produktą ar biotechninį organizmą.
- 14 To paties nutarimo 5 straipsnyje numatyta pareigos pranešti išimtis, taikoma asmenims, importuojantiems mažiau nei 100 kilogramų produkto per metus.

Cheminių produktų ir biotechninių organizmų taisyklės (KIFS 2008:2)

- 15 Cheminių medžiagų inspekcijos patvirtintų Cheminių produktų ir biotechninių organizmų taisyklių (KIFS 2008:2) (*Kemikalieinspektionens föreskrifter (KIFS 2008:2) om kemiska produkter och biotekniska organismer*) 3 skyriuje nustatyta pranešimo produktų registru procedūra. Pranešime turi būti nurodyta jį teikiančio asmens pavardė arba bendrovės pavadinimas, adresas ir telefono numeris, nacionalinis registracijos numeris arba prekybos ir bendrovių registre nurodytas kodas; ši informacija turi būti pateikta kuo skubiau, ne vėliau kaip iki veiklos pradžios. Visa likusi informacija pateikiama ne vėliau kaip iki kalendorinių metų, einančių po tų, kuriais atsirado pareiga pranešti, vasario 28 d.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 16 2009 m. *Canadian Oil* importavo į Švediją 392 tonas cheminių produktų.
- 17 Pažeidžiant Švedijos teisę, apie šį importą nebuvo pranešta Cheminių medžiagų inspekcijai iki 2010 m. vasario 28 d.
- 18 Remiantis Aplinkosaugos kodeksu, buvo pradėtas *Canadian Oil* ir šios bendrovės generalinio direktoriaus A. Rantén teisminis persekiojimas.
- 19 2013 m. balandžio 24 d. sprendimu *Hovrätten över Skåne och Blekinge* (Malmėje posėdžiaujantis apeliacinis teismas) skyrė A. Rantén baudą – po 100 SEK (apie 11 EUR) per dieną už 60 dienų, o *Canadian Oil* – 200 000 SEK (apie 22 113 EUR) baudą.
- 20 *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas) paduotame skunde A. Rantén ir *Canadian Oil* iš esmės teigė, kad dėl pareigos pranešti Cheminių medžiagų inspekcijai, kad produktai būtų įregistruoti registre, pažeidžiamas laisvas cheminių medžiagų, kuriems taikomas REACH reglamentas, judėjimas. Šiuo registru iš esmės siekiama tų pačių tikslų kaip ir reglamentu, todėl jis nesuderinamas su reglamento 128 straipsnio nuostatomis, nes reglamento taisyklės nagrinėjamoje srityje, būtent susijusios su pranešimu apie chemines medžiagas ir jų registravimu, turi būti laikomos visiškai suderintomis. Bet kuriuo atveju ši pareiga pranešti yra pagal SESV 34 straipsnį draudžiamas importo apribojimas ir pagrindinėje byloje netaikoma jokia iš SESV 36 straipsnyje numatytų išimčių.
- 21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad iš nurodyto reglamento aiškiai nematyti, kad jo suderinta taikymo sritis apima ir cheminių produktų ar medžiagų registravimą, kad, kaip Švedijos nacionalinio registro atveju, būtų žinomas šių produktų ir medžiagų panaudojimas, kad valdžios institucijos galėtų prižiūrėti ir tikrinti juos naudojančias įmones ir kad būtų galima rinkti statistiką. Jis taip pat kelia klausimą, ar pareiga pranešti nėra kiekybiniam importo apribojimui lygiaverčio poveikio priemonė, kaip tai suprantama pagal SESV 34 straipsnį, ir, jei taip, ar galima būtų proporcingai taikyti vieną iš SESV 36 straipsnyje numatytų išimčių.

22 Šiomis aplinkybėmis *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar REACH reglamentui prieštarauja tai, kad asmuo, verslo tikslais importavęs į Švediją cheminių produktą, apie kurį privalu pranešti pagal REACH reglamentą, pagal Švedijos teisės aktus įpareigojamas taip pat pranešti Cheminių medžiagų inspekcijai (*Kemikalieinspektionen*), kad produktas būtų įregistruotas Švedijos produktų registre?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, ar Švedijoje nustatyta pareiga pranešti prieštarauja SESV 34 straipsniui, atsižvelgiant į SESV 36 straipsnyje numatytas išimtis?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 23 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar REACH reglamentas aiškintinas taip, kad juo draudžiama nacionalinės teisės aktuose cheminių produktų importuotojui nustatyti pareigą įregistruoti šiuos produktus kompetentingoje nacionalinėje institucijoje, nors šis importuotojas pagal šį reglamentą jau yra įpareigotas įregistruoti tuos pačius produktus ECHA.
- 24 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nurodyto reglamento 1 straipsnio 1 dalį šio reglamento tikslas – užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, įskaitant cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, kartu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas.
- 25 Šiuo tikslu minėtame reglamente įtvirtinta integruota cheminių medžiagų kontrolės sistema, apimanti jų registraciją, vertinimą, jų leidimą ir galimą jų naudojimo ribojimą. Pagrindiniai principai, kurie reglamentuoja šiuos elementus, buvo pateikti 2003 m. spalio 29 d. Komisijos pasiūlymo dėl reglamento COM(2003) 644 *final* išangoje. Šiame pasiūlyme „REACH sistema“ apibrėžiama kaip apimanti, visų pirma, registraciją, dėl kurios „pramonė privalo gauti reikšmingą informaciją apie medžiagas, kurias ji gamina, ir naudoti šią informaciją siekiant užtikrinti saugų minėtų medžiagų valdymą“, taip pat „vertinimą, kuris leidžia patikrinti, ar pramonė laikosi savo pareigų“, ir leidimą dėl labai didelį susirūpinimą keliančių medžiagų, kurių „rizika, susijusi su naudojimu, <...> valdoma tinkamai ar kurių socialinė ekonominė nauda nusveria riziką, jei nėra pakeičiančių medžiagų ar technologijų kaip kito tinkamo sprendimo“. Galiausiai „ribojimų procedūra yra apsauga, leidžianti valdyti riziką, kurios tinkamai neapima kitos REACH sistemos nuostatos“ (Sprendimo *FCD ir FMB*, C-106/14, EU:C:2015:576, 32 punktą).
- 26 Dėl laisvo judėjimo vidaus rinkoje pasakytina, kad jį užtikrina REACH reglamento 128 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms nustatyta pareiga nedrausti, neapriboti ir nekliudyti gaminti, importuoti, tiekti rinkai arba naudoti cheminės medžiagos, atskiros ar esančios mišinio ar gaminio sudėtyje, kuriai taikomas šis reglamentas, jei ji atitinka šio reglamento reikalavimus ir tam tikrais atvejais Bendrijos teisės aktus, priimtus šiam reglamentui įgyvendinti. Vis dėlto pagal to paties 128 straipsnio 2 dalį nė viena REACH reglamento nuostata nekliudo valstybėms narėms taikyti esamas ar nustatyti naujas nacionalines taisykles, skirtas darbuotojams, žmonių sveikatai ir aplinkai apsaugoti, taikomas tais atvejais, kai šiuo reglamentu nėra suderinti cheminės medžiagos gamybos, tiekimo rinkai ar naudojimo reikalavimai (Sprendimo *Lapin luonnonsuojelupiiri*, C-358/11, EU:C:2013:142, 32 punktą).
- 27 Taigi iš šių nuostatų aišku, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė suderinti šiuos reikalavimus tik tam tikrais atvejais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Lapin luonnonsuojelupiiri*, C-358/11, EU:C:2013:142, 33 punktą).

- 28 Vadinas, norint atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo pirmąjį klausimą, reikia žinoti, ar REACH reglamento nuostatomis dėl pareigos pranešti apie chemines medžiagas ir jas registruoti šie reikalavimai suderinti taip, kad tai kliudo nacionalinės teisės aktuose nustatyti cheminių produktų importuotojui pareigą registruoti šiuos produktus kompetentingoje nacionalinėje institucijoje.
- 29 Šiuo klausimu primintina, kad, kaip matyti iš minėto reglamento 19 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino nustatyti gamintojams ir importuotojams pareigą pateikti ECHA duomenis apie jų gaminamas ar importuojamas chemines medžiagas, naudotis šiais duomenimis vertinant su tokiais cheminėmis medžiagomis susijusią riziką, taip pat parengti bei rekomenduoti tinkamas rizikos valdymo priemonės.
- 30 Remiantis šiais tikslais, REACH reglamente cheminių medžiagų analizės našta tenka pramonei. Šiuo tikslu jame įtvirtinti įvairūs informacijos mechanizmai, kuriais siekiama visoje tiekimo grandinėje prisidėti prie jų pavojingų savybių nustatymo ir rizikos valdymo, stengiantis išvengti žalingo poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai (Sprendimo *FCD ir FMB*, C-106/14, EU:C:2015:576, 33 punktą).
- 31 Tačiau, kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 42 punkte, cheminių medžiagų registracija ECHA nepateikia šių medžiagų gamybos arba tiekimo rinkai kiekvienoje valstybėje narėje apžvalgos. Kalbant konkrečiai, Sąjungos registras reguliariai neteikia tikslios informacijos apie šių medžiagų buvimą valstybių narių teritorijoje.
- 32 Taigi, nors cheminių medžiagų registravimas ECHA yra išankstinė sąlyga jų laisvam judėjimui vidaus rinkoje, jei tik šių medžiagų savybės taip pat atitinka REACH reglamentą, šiuo reglamentu atliktas šių medžiagų registravimo suderinimas neapima kitos registravimo formos, t. y. registravimo nacionalinėse institucijose, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, kuris nėra minėta išankstinė sąlyga, kuris apima kitokią informaciją, nei reikalaujama pagal reglamentą, ir kuriuo siekiama tų pačių tikslų kaip ir reglamentu arba papildomų tikslų, būtent užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį ir laisvą tokių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje.
- 33 Tuo remiantis pažymėtina, pirma, kad pagal nacionalinės teisės aktus reikalaujamas registravimas nėra išankstinė sąlyga norint importuoti cheminius produktus į atitinkamos valstybės narės teritoriją, nes reikalaujamą informaciją nacionalinėms institucijoms galima pateikti ir atlikus importą: kai kurią informaciją – vėliausiai iki veiklos pradžios, o kitą – iki kitų kalendorinių metų vasario 28 d.
- 34 Antra, iš Teisingumo Teismui pateiktų paaiškinimų matyti, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus reikalaujama registravimu iš esmės siekiama leisti nacionalinėms institucijoms turėti duomenų bazę, būtiną prižiūrint cheminius produktus atitinkamos valstybės narės teritorijoje; pagal REACH reglamento 125 straipsnį ši valstybė privalo užtikrinti kontrolės sistemą, be kita ko, palengvindama tokių produktų turinčių įstaigų tikrinimo sąlygas. Nors ši duomenų bazė leidžia rinkti apskaitos ar statistinę informaciją, būtiną nustatant šiai kontrolės sistemai finansuoti skirtas rinkliavas, ji taip pat skirta formuoti aplinkosaugos politikai, įskaitant tikslą siūlyti visus tinkamus pagerinimus Sąjungos lygmeniu.
- 35 Informacija, kurią iš ECHA gali gauti nacionalinės institucijos ir kuri yra prieinama dėl šių produktų registravimo ECHA pagal REACH reglamentą, neapima visų duomenų, leidžiančių pasiekti pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytus tikslus.
- 36 Iš tiesų, pareiga registruoti taikoma tik asmenims, gaminantiems ar importuojantiems chemines medžiagas, atskiras ir esančias preparatų ar gaminių sudėtyje, ir kai jų kiekis viršija vieną toną per metus. Kiek tai susiję su preparatais, šis registravimas neleidžia konkrečiai sužinoti kiekvienos preparatą sudarančios cheminės medžiagos procentinės dalies. Dėl atskirų cheminių medžiagų, gaminamų arba tiekiamų rinkai Sąjungoje, pažymėtina, kad iš jų registravimo ECHA neįmanoma nustatyti, kurios valstybės narės rinkai šios medžiagos tiekiamos.

- 37 Atvirksčiai, informacija, kurios reikalaujama norint įregistruoti cheminių produktų importą kompetentingoje institucijoje pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus, daugiausia susijusi su atitinkamos valstybės narės teritorijoje esančiais medžiagų ir preparatų kiekiais, jų tikslia buvimo vieta šioje teritorijoje, konkrečiomis jų naudojimo sritimis ir suinteresuotaisiais subjektais.
- 38 Šiomis aplinkybėmis, kad ir koks platus būtų REACH reglamento nuostatomis dėl pareigos pranešti apie chemines medžiagas ir jas registruoti atliktas suderinimas, kuriuo siekiama Sąjungos teritorijoje sukurti integruotą šių medžiagų kontrolės sistemą, leidžiančią užtikrinti saugų jų valdymą, šiuo suderinimu neužkertamas kelias kitam registravimui, kuriam būdingi šio sprendimo 34 punkte nurodyti požymiai ir kuriuo prisidedama, be kita ko, prie šio valdymo kontrolės sistemos įgyvendinimo konkrečioje valstybėje narėje ir prie šio valdymo vertinimo siekiant siūlyti visus tinkamus jo pagerinimus Sąjungos lygmeniu.
- 39 Taigi nematyti, kad pirmesniame punkte nurodytas suderinimas būtų kliūtis nacionalinės teisės aktams, kuriais cheminių produktų importuotojas įpareigojamas registruoti šiuos produktus kompetentingoje nacionalinėje institucijoje, jei tik reikalaujama pateikti informacija prisideda daugiausia prie šių tikslų įgyvendinimo. Nors atrodo, kad taip yra šio sprendimo 37 punkte nurodytos informacijos atveju, nacionalinis teismas turi tai patikrinti.
- 40 Šiuo aspektu pažymėtina, kad vien aplinkybės, jog kai kurios elementarios informacijos, visų pirma, identifikuojančios importuotoją ir produktus, kurią pateikti visai nesunku, jau reikalaujama registruojant ECHA, nepakanka tam, kad kompetentingos nacionalinės institucijos reikalaujama informacija, vertinama kaip visuma, prarastų savo papildomą pobūdį.
- 41 Šiomis aplinkybėmis į pirmąjį klausimą atsakyti: REACH reglamentas aiškintinas taip, kad juo nedraudžiama nacionalinės teisės aktuose cheminių produktų importuotojui nustatyti pareigos registruoti šiuos produktus kompetentingoje nacionalinėje institucijoje, nors šis importuotojas pagal šį reglamentą jau yra įpareigotas įregistruoti tuos pačius produktus ECHA, jeigu šis registravimas kompetentingoje nacionalinėje institucijoje nėra išankstinė sąlyga, kad šiuos produktus būtų galima tiekti rinkai, jeigu jis apima kitokią informaciją, nei reikalaujama pagal šį reglamentą, ir padeda siekti reglamente įtvirtintų tikslų, būtent užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį ir laisvą tokių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, be kita ko, įgyvendinant saugaus tokių produktų valdymo kontrolės sistemą konkrečioje valstybėje narėje ir vertinant šį valdymą, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas.

Dėl antrojo klausimo

- 42 Atsižvelgiant į tai, kaip atsakyta į pirmąjį klausimą, reikia išnagrinėti antrąjį klausimą; juo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar kartu analizuojamos SESV 34 ir 36 straipsnių nuostatos aiškintinos taip, kad jomis draudžiama nustatyti pareigą pranešti apie cheminius produktus ir juos registruoti, kaip antai numatytą pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose.
- 43 Šiuo aspektu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką bet kuri valstybės narės priemonė, galinti tiesiogiai ar netiesiogiai, iš tikrųjų ar potencialiai trukdyti Sąjungos vidaus prekybai, turi būti laikoma kiekybiniais apribojimams lygiaverčio poveikio priemone, kaip ji suprantama pagal SESV 34 straipsnį (žr., be kita ko, Sprendimo *Dassonville*, 8/74, EU:C:1974:82, 5 punktą ir Sprendimo *Scotch Whisky Association ir kt.*, C-333/14, EU:C:2015:845, 31 punktą).
- 44 Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 53 punkte, dėl savo privalomo pobūdžio cheminių produktų importo registravimas kompetentingoje nacionalinėje institucijoje yra kiekybiniam apribojimui lygiaverčio poveikio priemonė, kaip ji suprantama pagal SESV 34 straipsnį, nes importo

formalumą nustatymas gali trukdyti Sąjungos vidaus prekybai ir apsunkinti patekimą į atitinkamą prekių, kurios teisėtai gaminamos ir parduodamos kitose valstybėse narėse, rinką (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Ahokainen ir Leppik*, C-434/04, EU:C:2006:609, 21 punktą); beje, to neginčija nei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nei joks Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodytas suinteresuotasis asmuo, pateikęs pastabas šioje byloje.

- 45 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką importo kiekybiniam apribojimui lygiaverčio poveikio priemonę, be kita ko, galima pateisinti žmonių sveikatos ir gyvybės apsaugos sumetimais, kaip tai suprantama pagal SESV 36 straipsnį, tik jeigu ši priemonė yra tinkama ja siekiamo tikslo įgyvendinimui užtikrinti ir ja neviršijama tai, kas būtina jam pasiekti (Sprendimo *Scotch Whisky Association ir kt.*, C-333/14, EU:C:2015:845, 33 punktą). Be to, nacionalinės priemonės, galinčios riboti prekybą Bendrijoje, gali būti pateisinamos privalomaisiais aplinkos apsaugos pagrindais (žr., be kita ko, Sprendimo *Ålands Vindkraft*, C-573/12, EU:C:2014:2037, 77 punktą).
- 46 Nagrinėjamu atveju reikia priminti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose įtvirtintu registravimo reikalavimu siekiama gauti duomenų, kurie, viena vertus, iš esmės yra papildomi, palyginti su tais, kuriems taikomas REACH reglamentas, ir kurie, kita vertus, konkrečioje valstybėje narėje padeda įgyvendinti šiame reglamente numatytą cheminių produktų saugaus valdymo kontrolės sistemą ir įvertinti šį valdymą siekiant siūlyti visus tinkamus jo pagerinimus Sąjungos lygmeniu. Šiuo tikslu, siejamu su reglamento siekiamu tikslu užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, galima pateisinti galimas laisvo prekių judėjimo kliūtis.
- 47 Be to, nematyti, kad pagal nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus iš importuotojų reikalaujama informacija, minėta šio sprendimo 37 punkte, be tos, kurios reikalaujama pagal reglamentą norint įvykdyti pareigą įregistruoti importuotus cheminius produktus, yra netinkama nustatytam tikslui pasiekti ir viršija tai, kas griežtai būtina jam pasiekti. Iš tiesų, pagal šiuos nacionalinės teisės aktus reikalaujamas registravimas siekiant gauti tikslią informaciją, leidžiančią kompetentingoms nacionalinėms institucijoms susidaryti bendrą išpūdį apie atitinkamos valstybės narės teritorijoje esančius cheminius produktus, ko neužtikrina registravimas ECHA, padeda pasiekti šio sprendimo pirmesniame punkte primintą tikslą ir daro tik ribotą įtaką šių produktų judėjimo laisvei vidaus rinkoje, nes nagrinėjamas registravimas nėra būtina sąlyga norint pateikti į Švedijos rinką iš kitų valstybių narių importuotus tokius produktus.
- 48 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąją klausimą atsakytina: kartu analizuojamos SESV 34 ir 36 straipsnių nuostatos aiškintinos taip, kad jomis nedraudžiama nustatyti pareigos pranešti apie cheminius produktus ir juos registruoti, kaip antai numatytos pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (redakcija po pakeitimų, padarytų 2009 m. birželio 22 d.**

Komisijos reglamentu (ES) Nr. 552/2009), aiškintinas taip, kad juo nedraudžiama nacionalinės teisės aktuose cheminių produktų importuotojui nustatyti pareigos registruoti šiuos produktus kompetentingoje nacionalinėje institucijoje, nors šis importuotojas pagal šį reglamentą jau yra įpareigotas įregistruoti tuos pačius produktus Europos cheminių medžiagų agentūroje, jeigu šis registravimas kompetentingoje nacionalinėje institucijoje nėra išankstinė sąlyga, kad šiuos produktus būtų galima tiekti rinkai, jeigu jis apima kitokią informaciją, nei reikalaujama pagal šį reglamentą, ir padeda siekti reglamente įtvirtintų tikslų, būtent užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį ir laisvą tokių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, be kita ko, įgyvendinant saugaus tokių produktų valdymo kontrolės sistemą konkrečioje valstybėje narėje ir vertinant šį valdymą, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas.

2. Kartu analizuojamos SESV 34 ir 36 straipsnių nuostatos aiškintinos taip, kad jomis nedraudžiama nustatyti pareigos pranešti apie cheminius produktus ir juos registruoti, kaip antai numatytos pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose.

Parašai.